

[Elmquist.]

fører, at Domsmand, om jeg saa maa sige, er faldet ud af Lovforslaget. Jeg forstaa imidlertid, at det er Udtryk for, at man ikke har ment at kunne gaa med til den forøgede Bekostning under de nuværende økonomiske Vanskeligheder.

Jeg kan tiltræde, at man henlægger BARNEDRAB og FOSTERFORDRIVELSE til Nævnningerne. Jeg er naturligvis i højeste Grad glad over, at jeg har beredt den ærede Ordfører saa stor Glæde, og jeg haaber, at den ærede Ordfører vil benytte den første, den bedste Lejlighed til at glæde mig igen. Da vi imidlertid fra vor Side ikke har noget Ønske om at unddrage Bedømmelsen af BARNEDRAB og FOSTERFORDRIVELSE fra Lægmænd, men ligesom den højtærede Justitsminister har ønsket at faa dette henlagt under Domsmandene, og naar Domsmandsinstitutionen nu ikke bliver indført, er det en naturlig Konsekvens heraf, at disse Spørgsmaal nu bliver henlagt til Nævnningerne. Jeg beklager, som sagt, at Domsmandsinstitutionen ikke er blevet indført, men da jeg forstaa, at det er af særlige Grunde, og da jeg forstaa, at man fra alle Partiernes Side nærer den varmeste Interesse for et Forsøg paa Indførelse af Domsmand, haaber jeg, at vi, naar der kommer bedre økonomiske Tider igen, maa kunne naa til at gøre dette Forsøg.

Jeg kan i øvrigt udtale min Tilfredshed over, at Lovforslaget paa forskellige Omraader — det gælder f. Eks. Spørgsmaalet om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest — er blevet ændret i Overensstemmelse med de Ønsker, vi i sin Tid fremsatte her i Tinget.

Jeg kan ogsaa lykønske den højtærede Justitsminister til, at Lovforslaget nu bliver gennemført, og jeg haaber ikke, at den højtærede Minister tager mig ilde op, at jeg ikke mindst lykønsker ham til, at Lovforslaget takket være Oppositionspartiernes Medvirken har faaet en efter min Mening mere tilfredsstillende Form, end det havde, da det var blevet vedtaget her i Folketinget. Jeg tror, jeg har Tilslutning hos mange baade udenfor og i denne Sal, naar jeg udtaler Haabet om, at man nu i en lang Aarrække maa kunne undgaa Ændringer i vor Retspleje, saaledes at der kan blive Lejlighed til i Ro at arbejde med den. Som Loven nu foreligger, tror jeg, den er et godt og brugbart Instrument til Haandhævelsen af Retten i vort Land, og idet jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse, vil jeg udtale Haabet om, at den Lov, som nu vedtages,

maa kunne udfylde denne Opgave paa en god og tilfredsstillende Maade.

Pürschel: Jeg kunde være fristet til ligesom den sidste ærede Taler at bekende mig som en Tilhænger af den korte Tales Kunst, hvis jeg ikke fandt, at Ordet „Kunst“ var lidt for pretentiøst i Forhold til de beskudne og jævne Bemærkninger, jeg har ønsket at fremsætte ved denne Lejlighed. Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, den sidste ærede Taler skal være saa ked af, at han ikke gaar herfra smykket med Titelen Advokat, denne Titel, hvis Udtale paa Fynsk han gav os et saa gribende Billede af ved Lovforslagets første Behandling. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at selv om han ikke har Titelen Advokat, saa er han det i Virkeligheden, og det maa trøste ham.

Naar jeg har skrevet under paa denne Udvalgsbetænkning, har jeg ikke gjort det ud fra nogen dyb personlig Overbevisning, men fordi jeg har følt mig som Fuldmægtig for mit Parti, der er blevet enigt med de andre Partier om Lovforslagets nuværende Formulering paa et Tidspunkt, hvor jeg ikke har haft Lejlighed til at gøre nogen direkte personlig Indflydelse gældende. Jeg er ingenlunde begejstret for det Lovforslag, der her foreligger. Jeg tror, at den Aand, der har svævet over de Vande, hvorfra det har hævet sig frem, er den tidligere Justitsminister, Landstingsmand Rytters Aand, og det er en noget massiv Aand, som ikke paa alle Punkter, synes jeg, har virket til det gode. Det er jo bekendt, at denne Aand er en begejstret Tilhænger af den offentlige Votering, men ogsaa, at han har givet Offentligheden et virkelig beundringsværdigt Eksempel paa Selvovervindelse ved den Styrke, hvormed han er gaaet ind for det stik modsatte. Det er i Tider som disse et ophøjet Syn, et Syn, som man ikke bør undlade at lægge Mærke til og glæde sig over. Jeg beklager, at den offentlige Votering er gaaet ud af Lovforslaget. At det er sket, betragter jeg som et Udslag af den slette Konservatisme, som er den sande og gode Konservatisme's værste Fjende, og som, tror jeg, for Tiden navnlig har sit Tilhæng i Partiet Venstre.

Jeg beklager dernæst, at den Formulering af Bestemmelserne om Adgangen til at lukke Dørene, hvormed Venstre og det konservative Folkeparti var enedes her i Folketinget, er erstattet med en anden. Den første Formulering var kort, klar og simpel, den anden er indviklet som et kinesisk Æskesystem, vanskelig at